

30. Ιατρός και άρρωστος

- Άρρωστον ένας ιατρός είχε να ιατρεύσει,
καθημερινώς τον έβλεπε για να τον θεραπεύσει.
Ο άρρωστος απέθανεν από της αμελείας,
ποσώς δεν ωφελήθηκεν από τας ιατρείας.
- 5 Ύστερα είπεν ο ιατρός, αφόντις τον εθάψαν,
ότι ο άρρωστος αυτός είχε μεγάλην κάψαν,
και αν δεν έπινε κρασί, κλυστήρια να βάνει,
τον θάνατον εγλίτωνε, δεν ήθελ' αποθάνει.
- 10 Τότε τον αποκρίθηκε και σύντυχέ τον ένας
πως έναι ψεύστης ιατρός, είναι και κλέπτης μέγας.

Επιμύθιον

Εις την ανάγκην δίκαιον είναι να βοηθούμεν,
όχ' ύστερα με ψέματα τους φίλους να γελούμεν.

Γιώργος Μ. Παράσογλου (επιμ.), *Ανδρόνικος Νούκιος, Γεώργιος Αιτωλός, Αισώπου μύθοι. Οι πρώτες νεοελληνικές μεταφράσεις* [Νέα Ελληνική Βιβλιοθήκη, ΣΠ 58], Εστία, Αθήνα 1993.